

تأثیر تراکم بوته و عناصر پتاسیم و روی بر واکنش های مورفوفیزیولوژیک و عملکرد ارقام گلرنگ

• محمود رضا تدین (نویسنده مسئول)

عضو هیئت علمی گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد

تاریخ دریافت: دی ماه ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: آبان ماه ۱۳۸۸

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۳۳۸۶۱۵۹۷

Email: mrtadayon@yahoo.com

چکیده

تعیین عوامل موثر بر تحمل به سرما جهت معرفی ارقام گلرنگ برای مناطق سردسیر اهمیت زیادی دارد. به منظور تعیین اثرات تراکم گیاهی، کودهای پتاسیم و روی بر نحوه تحمل، واکنش های مورفوفیزیولوژیک، عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم گلرنگ، پژوهشی مزرعه‌ای در منطقه سردسیر در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد در سال ۱۳۸۶-۱۳۸۷ انجام شد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. تیمارها شامل ارقام پی آی و زرقان ۲۷۹ و تراکم گیاهی (۳۰، ۴۰ و ۶۰ بوته درمتر مربع) و تیمار کودی (شاهد، کود پتاسیم و کود روی) بود. نتایج به دست آمده نشان داد که تفاوت معنی داری بین صفات اندازه گیری شده در تیمارهای آزمایش وجود داشت. در این آزمایش رقم پی آی دارای بالاترین مقدار بقاء بوته، شاخص سطح برگ و ارتفاع ساقه به ترتیب با ۸۴/۵، ۳/۳ و ۲۳/۱ سانتی متر داشت. بیشترین سرعت فتوسنتز و تعرق با ۲۶/۵ و ۱۳/۸ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه از تیمار سولفات پتاسیم به دست آمد. بعد از تنش یخبندان و سرما (پس از زمستان) بیشترین بقاء بوته ها ۹۰/۲ درصد، شاخص سطح برگ (۳/۸) و ارتفاع بوته (۸۷/۴ سانتی متر) از تیمارهای رقم پی آی و کود پتاسیم و ۶۰ بوته در متر مربع و بیشترین سرعت فتوسنتز (۲۶/۵ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه)، سرعت تعرق (۱۳/۸ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه)، تعداد شاخه فرعی در بوته (۵/۲)، تعداد دانه در قوزه (۳۳/۳) و وزن هزار دانه (۳۰/۱ گرم) از تیمارهای رقم پی آی، کود پتاسیم و تراکم ۳۰ بوته در متر مربع به دست آمد. از رقم پی آی و در تیمارهای کود پتاسیم و ۶۰ بوته در متر مربع بیشترین عملکرد بیولوژیک (۱۴۳۶۸ کیلوگرم)، عملکرد دانه (۳۷۶۸ کیلوگرم) و شاخص برداشت (۲۵/۸ درصد) بدست آمد. هم چنین نتایج نشان داد که بقاء و تحمل ارقام گلرنگ در سطوح مختلف کود پتاسیم و روی و تراکم ۶۰ بوته در متر مربع بهبود یافته و باعث افزایش رشد ارقام گلرنگ شده و می تواند مورفوفیزیولوژی، عملکرد و اجزای آن (تعداد قوزه، تعداد دانه در قوزه و وزن هزار دانه) و سرعت فتوسنتز و تعرق را بعد از تنش سرما و یخبندان بهبود بخشد.

کلمات کلیدی: گلرنگ، تنش سرما، Zn، K، عملکرد دانه.

Agronomy Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 91 pp: 88-95

Effect of plant density and K, Zn elements on morphophysiological and yield of safflower cultivars

By: Mahmoud Reza Tadayon, Assis. Prof. of Agronomy., College of Agriculture Shahrekord University., Shahrekord Iran (Corresponding Author; Tel: +989133861597)

Determining cold stress tolerance is very important for the successful introduction of the cultivars at cold region. A field study was conducted to determine the effects of plant density, K and Zn fertilizer on tolerance, morphophysiological responses, yield and yield components of two safflower cultivars under cold region. The experiment was conducted in research farm of Agriculture College of Shahrekord University during 2007-2008. The factorial set of treatments arranged within a randomized complete block design with three replications. Treatments including Pi and Zarghan cultivars and plant densities (30, 40 and 60 plant m⁻²) and three type of fertilizers (Potassium, Zink and control). The results obtained showed significant differences between traits in all treatments. The highest survival plants, leaf area index and plant height with 84.5, 3.3 and 23.1 Cm were belong to Pi cultivar. The highest Photosynthetic and transpiration rates with 26.5 and 13.8 $\mu\text{mol cm}^{-2} \text{s}^{-1}$ was obtained from potassium treatment. The highest survival plants after freezing and cold stress (over wintering) (90.2%), the highest leaf area index (3.8), plant heights (87.4cm) were obtained from Pi cultivar, K and 60 plant m⁻². Photosynthetic (26.5 $\mu\text{mol cm}^{-2} \text{s}^{-1}$) and transpiration rates (13.8 $\mu\text{mol cm}^{-2} \text{s}^{-1}$) were highest in Pi cultivar, K and 30 plant m⁻². In Pi cultivar, K and 30 plant m⁻² branches plant⁻¹ (5.2), seed head⁻¹ (33.3), 1000 seed weight (30.1g) were highest. The highest of biological yield (14368 kg), seed yield (3768 kg) and harvest index (25.8%) were belong to Pi cultivar, K and 60 plant m⁻². The result showed plant survival and cold tolerance of Pi cultivar improved by K and Zn fertilizer that promoted the growth of safflower cultivar and can affect morphophysiological responses, yield and yield components (branches plant⁻¹, seed head⁻¹, 1000 seed weight) after freezing and cold conditions.

Key words: Safflower, Cold stress, K, Zn, Seed yield.**مقدمه**

گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.) متعلق به خانواده Asteraceae یکی از گیاهان زراعی با ریشه های عمیق بوده که در نقاط مختلف دنیا به منظور تولید روغن، چاشنی، ادویه غذاها و تغذیه پرندگان کشت می شود (۷). این گیاه بومی دنیای قدیم بوده، قدمت ۴۰۰۰ ساله داشته و جنس های آن در مناطق مدیترانه، شمال شرق آفریقا و جنوب غرب آسیا دیده می شوند (۳). سطح زیر کشت آن در سال ۲۰۰۷ برابر ۷۶۷۱۱۲ هکتار و تولید جهانی آن ۶۰۴۱۵۷ تن بوده است (۱۲). گیاه زراعی گلرنگ می تواند به عنوان یک گیاه جایگزین، در تناوب با تک کشتی غلات در شرایط مدیترانه ای قرار گیرد (۱۵، ۱۹). اگر چه سابقه کشت گلرنگ به بیش از چند هزار سال می رسد اما اخیراً به ارزش تغذیه ای آن به دلیل بالا بودن لینولئیک اسید در آن پی برده اند. توسعه کشت گلرنگ در سیستم های زراعی منجر به افزایش تولید روغن گیاهی به ویژه تولید سوخت های زیستی و پروتئین مواد غذایی مورد نیاز دامپروری ها می شود (۵، ۱۸). هر یک از اجزاء عملکرد تحت تاثیر ژنوتیپ، محیط و مدیریت عملیات زراعی قرار می گیرند. دما، آب و عناصر غذایی از عوامل تاثیر گذار بر عملکرد گلرنگ می باشند (۱۵). شرایط کودی، تراکم گیاهی، روابط مبداء و مقصد از عوامل دیگر تاثیر گذار بر اجزاء عملکرد می باشند (۵). این گیاه بعد از جوانه زنی و قبل از ساقه دهی تولید تعداد زیادی برگ نموده که به صورت مجتمع و روزت دیده می شوند. مرحله روزت نوعی ویژگی سازگاری گیاه به

تنش سرمایی است. طول دوره روزت به شرایط سرمایی و رقم وابسته است (۳). این گیاه قابلیت سازگاری بالا به تنش های محیطی و از جمله سرما را دارد. دمای کم در طی دوره زمستان باعث افزایش طول دوره روزت شده که می تواند بقاء و طول دوره رویش گیاه را تحت تاثیر قرار دهد (۱۵). برای دست یابی به عملکرد های بالا، مدیریت مزرعه گلرنگ باید به نحوی باشد که بوته های قوی تولید شده که این مهم با تغذیه مناسب گیاهان و استفاده از ژنوتیپ های مناسب امکان پذیر است (۱۹). تولید و تسهیم ماده خشک بستگی به تعداد مقصدهای فیزیولوژیک، فعالیت و قدرت مقصدها و تعداد بذرها دارد که همه این عوامل به تامین مواد پرورده قبل از گلدهی بستگی دارند بنابراین، مدیریت های زراعی می تواند منجر به افزایش انتقال بیشتر مواد غذایی ناشی از فتوسنتز به دانه ها شده و در نهایت شاخص برداشت و عملکرد نهایی افزایش یابد (۲). عوامل زیادی هستند که تسهیم ماده خشک را در گیاه گلرنگ تحت تاثیر قرار می دهند که شامل هورمون ها، عناصر غذایی، ظرفیت و قدرت مقصد های فیزیولوژیک می باشند (۷). اگرچه مطالعه بر روی گلرنگ در مقایسه با سایر گیاهان زراعی کمتر صورت گرفته است لیکن بیشتر مطالعات مربوط به اثر کود نیتروژن بوده (۸) و کمتر اثر سایر عناصر به ویژه پتاسیم و روی مورد مطالعه قرار گرفته اند. کمبود پتاسیم در گیاهان سبب پسابیدگی بافتها، ریزش برگها و میوهها می شود. پتاسیم از طریق افزایش پتانسیل اسمزی سلول سبب جذب آب شده که تورم و افزایش حجم سلول را به عهده دارد. بنابراین، پتاسیم با افزایش جذب

مرکبی از خاک مزرعه، ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی خاک تعیین گردید (جدول ۱). به منظور تأمین مواد غذایی خاک و بر اساس نتایج آزمون خاک، کودهای اوره و سوپر فسفات تریپل هر کدام به میزان ۱۰۰ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار به خاک اضافه گردید. بذر ارقام گلرنگ در تاریخ ۱۵ شهریورماه در کرت هایی به ابعاد ۵×۵ متر مربع و فاصله های ردیف های ۷۰ سانتی متر و در عمق ۳ سانتی متری خاک بر اساس تیمارهای تراکم و با ۲ برابر بذر مصرفی جهت حصول اطمینان از سبز شدن کشت گردید. پس از انجام عملیات آبیاری و در مرحله ۵-۴ برگ بوته های اضافی در هر کرت تنک شده تا تراکم های مورد نظر به دست آیند. در دو نوبت در پاییز و بهار با علف های هرز مزرعه با روش دستی مبارزه گردید. در طی مراحل رشد و پس از رفع تنش سرمای، میزان بقاء بوته ها پس از زمستان گذرانی (درصد سبز محصول)، شاخص سطح برگ (از تقسیم سطح برگ هر بوته بر سطح سایه انداز گیاه)، ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی در هر بوته، سرعت فتوسنتز و تعرق (با استفاده از دستگاه فتوسنتز متر مدل $LCi4$)، تعداد قوزه در بوته، تعداد دانه در قوزه، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، شاخص برداشت اندازه گیری و محاسبه شد. برای اندازه گیری عملکرد و اجزای عملکرد ۳ ردیف میانی هر کرت با حذف اثرات حاشیه ای انتخاب و کف بر شده به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. داده های آماری با استفاده از نرم افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و میانگین ها با استفاده از آزمون LSD مورد مقایسه واقع شدند.

آب در ریشه ها و نقش تنظیم کنندگی روزنه ها در کنترل تعرق گیاه موثر می باشد (۱۰). عنصر روی نیز نقش مهمی در ساختمان، ترکیبات و کارکردهای تنظیمی آنزیم های گیاهی دارد. کمبود روی سبب کاهش تولید کلروفیل و کاهش میزان آن در برگ ها می شود. کمبود روی به ویژه منجر به کاهش رشد گردیده، زیست توده کمتری تولید شده و در نهایت عملکرد گیاهان کاهش می یابد (۱۳). هدف از این مطالعه بررسی واکنش های مورفوفیزیولوژیک، عملکرد و اجزای آن در ارقام گلرنگ تحت شرایط زمستان های سرد و یخبندان شهرکرد و بررسی واکنش ارقام به تیمارهای تغذیه ای و تراکم های مختلف بوته جهت حصول به عملکردهای بالا در ارقام متحمل به سرما می باشد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی واکنش های مورفوفیزیولوژیک و عملکرد دو رقم گلرنگ به تراکم بوته و عناصر Zn و K پس از طی تنش سرمای در زمستان، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد (با عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۴۹ درجه شرقی و ارتفاع ۲۰۵۰ متر از سطح دریا) در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷ به اجرا درآمد. تیمارهای آزمایش شامل ارقام پی ای و زرقان ۲۷۹ و سه سطح کودی (شاهد، سولفات روی و سولفات پتاسیم هر کدام به میزان ۳۵ کیلوگرم در هکتار) و سه سطح تراکم بوته (۳۰، ۴۰ و ۶۰ بوته در متر مربع) بود. قبل از انجام آزمایش با تهیه نمونه

جدول ۱- برخی ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک مورد آزمایش

Clay	Silt	Sand	K	(s'P Olsen)	Total N	O.C	ECe	pH
میلی گرم در گرم							دسی زیمنس بر متر	
۳۸۰	۳۹۰	۲۲۰	۳۴۶	۱۰	۰/۷	۸/۱	۰/۱۲	۸/۰۲

جدول ۲- اطلاعات هواشناسی منطقه شهرکرد در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷

ماه	تعداد روزهای یخبندان	حداقل مطلق دما °C	حداکثر بارندگی روزانه mm	حداکثر مطلق دما °C	متوسط دما °C	میانگین حداقل دما °C	میانگین حداکثر دما °C
شهریور	۰	۳	۱	۳۴	۱۸/۶	۷/۱	۳۰/۲
مهر	۰	۰/۸	۰/۶	۲۸/۸	۱۳/۵	۲/۵	۲۴/۴
آبان	۲۰	-۷	۰/۷	۳۲/۲	۹	-۱/۶	۱۹/۶
آذر	۲۴	-۱۶	۱۷/۳	۱۵	۴	-۳/۶	۱۱/۶
دی	۳۰	-۳۰	۹/۷	۸/۲	-۸/۲	-۱۶/۱	-۲
بهمن	۲۸	-۱۹/۲	۴/۹	۱۵/۴	-۲/۲	-۹/۷	۵/۳
اسفند	۱۹	-۱۰/۴	۵/۶	۱۹/۵	۵/۸	-۳/۱	۱۴/۷
فروردین	۹	-۴	۸/۴	۲۹/۳	۹/۴	۲/۱	۱۵/۸
اردیبهشت	۰	۲	۳/۱	۳۵/۷	۱۴/۵	۵/۴	۲۴/۳
خرداد	۰	۱۰	۰	۳۷/۴	۲۰/۲	۹/۸	۳۱/۲
تیر	۰	۱۴	۰	۳۸/۳	۲۱/۳	۱۰/۱	۳۲/۴

نتایج و بحث

درصد بقای بوته ها

پس از رفع تنش سرمای زمستانه، بین ارقام گلرنگ از نظر درصد بقای بوته تفاوت معنی داری مشاهده نشد لیکن بین تیمارهای کودی و تراکم بوته تفاوت معنی دار بود به نحوی که بیشترین درصد بقای بوته با ۹۰/۲ مربوط به تیمار کود پتاسیم و کمترین آن از تیمار شاهد با ۸۳/۵ به دست آمد (جدول ۳). بر اساس نتایج جدول ۵ درصد بقاء بوته ها در هر دو رقم پی‌ای و زرقان ۲۷۹ در طول دوره تنش سرمای زمستانه کاهش یافته، به نحوی که در رقم پی‌ای معادل ۱۱/۹ و در رقم زرقان ۲۷۹ معادل ۱۲/۵ درصد مرگ و میر بوته مشاهده گردید. در بین تیمارهای کودی بیشترین مرگ و میر بوته ها با ۱۶/۵ درصد مربوط به تیمار شاهد و کمترین آن مربوط به تیمار کود پتاسیم با ۹/۸ درصد بود (جدول ۵) هر چند که بین تیمارهای کود پتاسیم و روی تفاوت معنی داری مشاهده نگردید. درصد بقاء بوته ها پس از رفع تنش سرمای زمستانه در تیمارهای تراکم، تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۳). بیشترین مرگ و میر بوته ها مربوط به تراکم ۳۰ بوته در متر مربع با ۱۵/۸ درصد و کمترین درصد تلفات بوته ها با ۱۰/۱ درصد مربوط به تیمار ۶۰ بوته در متر مربع بود (جدول ۵). نتایج آزمایش نشان داد که درصد بقای بوته ها در تیمارهای کود پتاسیم و ۶۰ بوته در متر مربع بیشترین و در تیمار شاهد و ۳۰ بوته در متر مربع کمترین بود. بیشترین درصد بقای بوته ها از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × ۶۰ بوته در متر مربع به دست آمد و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان × ۲۷۹ × شاهد کودی × ۳۰ بوته در متر مربع حاصل گردید.

ارتفاع بوته

در بین دو رقم ارتفاع بوته تفاوت معنی داری داشت (جدول ۳). بیشترین ارتفاع بوته با ۸۴/۵ سانتی متر مربوط به رقم پی‌ای و کمترین آن با ۷۸/۵ سانتی متر مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ با اختلاف حدود ۷/۱ درصد و یا به عبارتی ۶ سانتی متر بود (جدول ۵). در بین تیمارهای کودی ارتفاع بوته تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۳). ارتفاع بوته بین دو تیمار کود پتاسیم و روی معنی دار نبود اما با شاهد کودی تفاوت معنی دار مشاهده گردید به نحوی که کمترین ارتفاع در تیمار شاهد ۷۷/۵ سانتی متر و در تیمار سولفات پتاسیم ۸۳/۸ سانتی متر بود (جدول ۵). ارتفاع بوته در بین تیمارهای تراکم تفاوت معنی دار نشان داد (جدول ۳). بیشترین ارتفاع بوته (۸۷/۴ سانتی متر) از تراکم ۶۰ بوته در متر مربع و کمترین آن (۷۳/۱ سانتی متر) از تراکم ۳۰ بوته در متر مربع بدست آمد (جدول ۵). بیشترین ارتفاع بوته از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۴۰ بوته در متر مربع با ۸۹/۱۶ سانتی متر و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × ۳۰ بوته در متر مربع با ۷۰/۱۶ سانتی متر به دست آمد.

شاخص سطح برگ

در بین هر دو رقم شاخص سطح برگ تفاوت معنی داری داشت (جدول ۳). بیشترین شاخص سطح برگ با ۳/۳ مربوط به رقم پی‌ای و کمترین آن با ۳/۰۲ مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ با اختلاف حدود ۸/۵

درصد بود. شاخص سطح برگ بین تیمارهای کودی و تراکم بوته تفاوت معنی دار داشت (جدول ۳). بیشترین شاخص سطح برگ با ۳/۳ از تیمار کود سولفات روی به دست آمد. اختلاف شاخص سطح برگ بین تیمار کود پتاسیم و شاهد، حدود ۱۵/۱ درصد مشاهده گردید (جدول ۵). این نتایج نشان دهنده اثرات مثبت کودهای روی و پتاسیم در توسعه سطح برگ ها و در نتیجه افزایش شاخص سطح برگ کانوبی می باشد. شاخص سطح برگ بین تیمارهای تراکم تفاوت معنی دار نشان داد (جدول ۵). بیشترین شاخص سطح برگ با ۳/۸ مربوط به تراکم ۶۰ بوته در متر مربع و کمترین آن با ۲/۳ مربوط به تراکم ۳۰ بوته در متر مربع بوده و با افزایش تراکم از ۳۰ به ۴۰ و ۶۰ بوته در متر مربع، شاخص سطح برگ به ترتیب ۳۹/۴ و ۱۰/۵ درصد افزایش یافته است. بیشترین شاخص سطح برگ از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۶۰ بوته در متر مربع با ۴/۵ و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × ۳۰ بوته در متر مربع با ۲/۲ به دست آمد.

سرعت فتوسنتز و تعرق

در بین ارقام، تیمارهای کودی و تراکم های مختلف سرعت فتوسنتز و تعرق تفاوت معنی دار داشتند (جدول ۳). در بین ارقام بیشترین سرعت فتوسنتز و تعرق به ترتیب با ۲۳/۱ و ۱۳/۱ میکرو مول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به رقم پی‌ای و کمترین مقادیر با ۲۱/۹ و ۱۱/۴ میکرو مول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ بود. اختلاف سرعت فتوسنتز دو رقم پی‌ای و زرقان ۲۷۹، ۵/۱ درصد و اختلاف سرعت تعرق همان دو رقم ۱۲/۵ درصد بود. بیشترین سرعت فتوسنتز با ۲۶/۵ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به تیمار پتاسیم و کمترین آن با ۱۷/۲ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به تیمار شاهد کودی بود (جدول ۵). اختلاف سرعت فتوسنتز در بین تیمار پتاسیم و شاهد ۳۵ درصد و بین تیمار کود روی و شاهد ۲۸ درصد بود. چنین روندی نیز در مورد سرعت تعرق در سه تیمار کودی مشاهده شد به نحوی که بیشترین سرعت تعرق با ۱۳/۸ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به تیمار پتاسیم و کمترین آن با ۹/۸ میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه مربوط به تیمار شاهد بود (جدول ۵).

از طرفی بیشترین سرعت فتوسنتز و تعرق از برهمکنش رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع به ترتیب با ۲۸/۲ و ۱۴/۹ میکرو گرم بر سانتی متر مربع در ثانیه و کمترین سرعت فتوسنتز از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × ۴۰ بوته در متر مربع با ۱۶/۱ و کمترین سرعت تعرق از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × ۶۰ بوته در متر مربع با ۹/۸ میکرو گرم بر سانتی متر مربع در ثانیه بدست آمد.

تعداد شاخه فرعی

در بوته بین تیمارهای کودی و تراکم بوته تفاوت معنی داری در تعداد شاخه فرعی وجود داشت لیکن، تعداد قوزه در بوته در بین دو رقم تفاوت معنی دار نداشت (جدول ۳ و ۴). بیشترین تعداد شاخه با ۵/۱ مربوط به رقم پی‌ای و کمترین آن با ۴/۵ مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ بود. در بین تیمارهای کودی بیشترین شاخه در بوته با ۵/۱ از تیمار سولفات

عملکرد دانه

بیشترین عملکرد دانه و شاخص برداشت مربوط به رقم پی‌ای و کمترین آن مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ بود (جدول ۶). بیشترین عملکرد دانه با ۳۹۸۸ کیلوگرم در هکتار و شاخص برداشت ۲۶/۴٪ نیز مربوط به تیمار کود پتاسیم و کمترین آن به ترتیب با ۲۴۶۵ کیلوگرم در هکتار و ۲۳/۳ درصد مربوط به تیمار شاهد کودی بود.

شاخص برداشت

روند واکنش شاخص برداشت با روند عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در تیمارهای تراکم متفاوت بود (جدول ۶). بر اساس نتایج آزمایش، بیشترین عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۶۰ بوته در متر مربع به ترتیب با ۱۶۶۷۵ و ۵۱۷۶ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کود × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع به ترتیب با ۱۰۴۳۷ و ۲۲۸۶ کیلوگرم در هکتار به دست آمد. این در حالی است که بیشترین شاخص برداشت از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع با ۲۷/۴۲ درصد و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کود × تراکم ۶۰ بوته در متر مربع با ۲۳/۴ درصد به دست آمد.

بحث

بر اساس نتایج آزمایش در طی دوره زمستان گذرانی ارقام گلرنگ، تعدادی از بوته‌های ارقام گلرنگ دچار مرگ و میر گردیدند اما میزان مرگ و میر در تیمارهای کودی به ویژه تیمار کود پتاسیم و تراکم ۶۰ بوته در متر مربع، کمتر از سایر تیمارها بوده که احتمالاً ناشی از رشد بهتر بوته‌ها و پوشش بیشتر زمین و روزت کامل تر برگ‌ها (۳) و در نتیجه مواجه کمتر بوته‌ها و برگ‌ها با اثرات سرما بوده است. همچنین نتایج حاضر نشان داد که با افزایش تراکم بوته در واحد سطح ارتفاع ساقه‌ها افزایش یافته که این مورد می‌تواند ناشی از رقابت شدید بوته‌ها برای دریافت بیشتر نور بوده، به نحوی که در تراکم‌های متراکم تر، تخریب هورمون‌های گیاهی کمتر اتفاق افتاده و در نتیجه منجر به افزایش ارتفاع بوته‌ها شده است که این یافته با نتایج دیگر پژوهش‌گران نیز مطابقت دارد (۱). در این آزمایش احتمالاً افزایش شاخص سطح برگ در تیمارهای کودی ناشی از اثرات مثبت عناصر غذایی در تامین نیاز غذایی گیاهان و در نتیجه گسترش بیشتر برگ‌ها بوده و قسمتی از افزایش نیز به دلیل تعداد بیشتر بوته در واحد سطح می‌باشد. تجمع مواد در ساقه‌های گلرنگ و برگ‌ها در هنگام پر شدن دانه به عنوان یک مبداء مهم مواد پرورده می‌باشند (۸). تولید ماده خشک به تامین عناصر غذایی وابسته بوده و این موضوع به ویژه در تولید ماده خشک برگ‌ها اهمیت زیادی دارد زیرا برگ‌ها در تولید مواد پرورده و توزیع مواد پرورده به اندام‌های زایشی نقش اساسی دارند (۹). این در حالی است که ژنوتیپ‌های مختلف از نظر تجمع ماده خشک و تسهیم آن به اندام‌های گیاهی تفاوت‌های زیادی با هم نشان می‌دهند (۱۴). نتایج این پژوهش نشان داد که بین سرعت فتوسنتز و سرعت تعرق در بین ارقام و تیمارهای کودی رابطه خطی وجود دارد. برخی از پژوهش‌گران نیز گزارش کرده‌اند

پتاسیم و کمترین آن با ۴/۵ از تیمار شاهد به دست آمد. اختلاف بیشترین تعداد شاخه در بین دو رقم پی‌ای و زرقان ۲۷۹، ۱۱/۷ درصد و در بین دو تیمار کود پتاسیم و شاهد کودی ۱۲ درصد بود (جدول ۵). کمترین شاخه فرعی در بوته با ۴/۲ مربوط به تراکم ۶۰ بوته در متر مربع و بیشترین آن با ۵/۲ مربوط به تراکم ۳۰ بوته در متر مربع با اختلاف ۱۹/۲ درصد بود. در برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع، بیشترین شاخه فرعی با ۶/۲ و در برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × تراکم ۴۰ بوته در متر مربع با ۴/۲ کمترین تعداد شاخه فرعی بدست آمد. بیشترین تعداد قوزه در بوته از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع با ۱۳/۲ عدد و کمترین آن از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × تراکم ۶۰ بوته در متر مربع با ۱۱/۲ عدد بدست آمد.

تعداد دانه در قوزه و وزن هزار دانه

در بین ارقام، تیمارهای کودی و تراکم‌های مختلف تعداد دانه در قوزه تفاوت معنی داری داشتند (جدول ۴). بیشترین تعداد دانه در قوزه با ۱۱/۳۵ و وزن هزار دانه با ۳۱/۴ گرم مربوط به رقم پی‌ای و کمترین آن مربوط به رقم زرقان ۲۷۹ به ترتیب با اختلاف حدود ۹/۳ و ۳ درصد بود (جدول ۶). بیشترین تعداد دانه در قوزه و وزن هزار دانه به ترتیب با ۱۱/۵ و ۳۳/۱ گرم از تیمار کود پتاسیم و کمترین آن از تیمار شاهد به ترتیب با اختلاف حدود ۱۱/۴ و ۹/۲ درصد به دست آمد. از طرفی بیشترین تعداد دانه در قوزه با ۱۲/۶ و وزن هزار دانه با ۳۰/۱ گرم از تراکم ۳۰ بوته در متر مربع و کمترین آن به ترتیب با ۹/۳ و ۲۸/۶ گرم از تراکم ۶۰ بوته در متر مربع به دست آمد. بیشترین تعداد دانه در قوزه از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۳۰ بوته در متر مربع با ۳۷ عدد و بیشترین وزن هزار دانه از برهمکنش تیمارهای رقم پی‌ای × کود پتاسیم × تراکم ۴۰ بوته در متر مربع با ۳۲/۳ گرم و کمترین تعداد دانه در قوزه و وزن هزار دانه از برهمکنش تیمارهای رقم زرقان ۲۷۹ × شاهد کودی × تراکم ۶۰ بوته در متر مربع به ترتیب با ۲۶/۱ عدد و ۲۶/۴ گرم به دست آمد.

عملکرد بیولوژیک

بین ارقام مورد آزمایش، تیمارهای کودی و تراکم‌های اعمال شده عملکرد بیولوژیک تفاوت معنی دار داشت (جدول ۴). عملکرد رقم پی‌ای در تیمار کود سولفات پتاسیم ۱۴۹۵۹ کیلوگرم بر هکتار و در تیمار شاهد ۱۰۹۵۲ کیلوگرم در هکتار بود. عملکرد بیولوژیک رقم پی‌ای حدود ۱۴ درصد بیشتر از رقم زرقان ۲۷۹ بود و در تیمارهای کودی، عملکرد بیولوژیک تنها بین تیمار شاهد با دو سطح دیگر کود تفاوت معنی دار داشت (جدول ۶). در تراکم ۳۰ بوته در متر مربع عملکرد بیولوژیک ۱۱۶۵۹ کیلوگرم در هکتار و در تراکم ۶۰ بوته در متر مربع ۱۵۱۱۷ کیلوگرم در هکتار بود. نتایج نشان داد که با افزایش تراکم بوته از ۳۰ به ۶۰ بوته در متر مربع عملکرد بیولوژیک به طور معنی دار افزایش یافت به نحوی که اختلاف عملکرد بین تیمار ۳۰ و ۴۰ بوته در متر مربع ۱۲ درصد و بین تیمارهای ۳۰ و ۶۰ و تیمارهای ۴۰ و ۶۰ به ترتیب ۱۲ و ۲۳ درصد افزایش مشاهده می‌شود (جدول ۶).

مقدار بود. تجزیه و تحلیل کربن و انتقال مواد پرورده به دانه ها در طی دوره پر شدن دانه بستگی به ژنوتیپ، محیط، جمعیت گیاهی و وضعیت عناصر غذایی و تنش های محیطی دارد که در نهایت تعیین کننده عملکرد نهایی بذر گلرنگ می باشند (۱۱، ۱۶). در این آزمایش شاخص برداشت از کمترین تراکم و بیشترین سطح کودی به دست آمد. بر اساس یافته های دیگر پژوهشگران نیز، شاخص برداشت با کاهش وزن و ارتفاع ساقه ها افزایش می یابد (۵). از آنجا که شاخص برداشت گلرنگ کم می باشد هرگونه عملیات زراعی که بتواند باعث افزایش شاخص برداشت شود اثر معنی داری بر عملکرد خواهد داشت (۱۷). نتایج پژوهش حاضر نشان داد که در شرایط سرد همراه با یخبندان طولانی مانند شهرکرد، رقم پی ای گلرنگ می تواند به عنوان یک رقم مناسب و متحمل به یخبندان زمستانه انتخاب شود. کاربرد کودهای پتاسیم و روی بر تحمل به زمستان گذرانی و بقاء بوته ها موثر بوده لیکن اثر کود پتاسیم بیشتر از کود روی می باشد. افزایش تراکم بوته از ۳۰ به ۶۰ بوته در متر مربع به دلیل وجود تعداد نهال بذر بیشتر در واحد سطح و پوشش بیشتر زمین توسط بوته ها و همچنین پوشش بوته ها توسط برگ های بیشتر، سبب ایجاد شرایط روزت مطلوب تر برای بوته ها شده که بتواند آسیب ناشی از سرمای زمستان را تحمل نمایند بنابراین، بوته ها در تراکم های بالاتر کمتر دچار مرگ و میر ناشی از خطر یخبندان شده اند. پس از رفع خطر سرمای زمستانه، واکنش های فیزیولوژیک گیاه مانند فتوسنتز و تعرق و نیز تظاهرات مرفولوژیک مانند ارتفاع بوته و شاخص سطح برگ و نیز عملکرد و اجزای عملکرد دانه در تیمارهای کودی به ویژه کود پتاسیم معنی دار و افزایشی بوده است. از طرفی افزایش تعداد بوته منجر به جبران تلفات مرگ و میر بوته ها در زمستان گردیده و به همراه اثرات مثبت تغذیه ای ناشی از مصرف کودهای پتاسیم و روی در نهایت منجر به افزایش عملکرد دانه در هر دو رقم و به ویژه در رقم پی ای گردیده است. بنابراین، استفاده از رقم پی ای گلرنگ همراه با مصرف کودهای ریز مغذی به ویژه کود پتاسیم و تراکم ۶۰ بوته در متر مربع می تواند منجر به افزایش عملکرد دانه گردد.

که بین سرعت فتوسنتز و هدایت روزنه ای رابطه خطی وجود داشته که نشان دهنده اثر هدایت روزنه ای بر تعرق و تولید مواد پرورده فتوسنتزی می باشد (۶، ۲۰). نتایج تعدادی از پژوهش های دیگر نیز نشان می دهد که سرعت فتوسنتز در تیمارهای کودی بیشتر از شاهد بوده و حدود ۵۱ درصد افزایش داشته است همچنین غلظت CO_2 بین سلولی در تیمار کودی در مقایسه با شاهد ۸ درصد کاهش داشته است (۷). نتایج آزمایش نشان داد که اگر چه میزان شاخص سطح برگ در تراکم های بالا تا حدی بیشتر از تراکم های پایین می باشد لیکن، به علت ارتفاع بیشتر بوته ها و مساحت بیشتر برگ ها در کانوپی، تعدادی از برگ ها و یا مساحتی از آن ها در سایه قرار گرفته و نور کمتری دریافت کرده اند بنابراین، سرعت فتوسنتز و تعرق برگ ها در تراکم های زیاد بوته، کمتر از تراکم های کم بوته می باشد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که با افزایش تراکم بوته، تعداد شاخه فرعی و تعداد قوزه در بوته کاهش یافته است که احتمالاً به علت کاهش فضای اختصاص یافته به هر بوته در کانوپی و نیز رقابت بین بوته ای برای آب، مواد غذایی، نور و هوا در تراکم های فشرده می باشد که منجر به کاهش تعداد شاخه های فرعی زاینده و تعداد قوزه در هر بوته گردیده است. تعداد شاخه فرعی و تعداد قوزه در بوته اهمیت زیادی در افزایش عملکرد گلرنگ در مقایسه با تعداد دانه در هر قوزه دارد زیرا هر قوزه در برگیرنده تعداد زیادی دانه می باشد (۵). نتایج آزمایش نشان داد که در تراکم های کمتر، رقابت درون و برون بوته ای در حداقل مقدار خود بوده و بوته های گلرنگ به دلیل حداقل اثرات تداخلی و رقابتی بیشترین تعداد دانه در قوزه و وزن هزار دانه را تولید کرده اند (۴). روند این دو جزء عملکرد با تعداد قوزه در بوته نیز منطبق می باشد زیرا بیشترین تعداد قوزه در بوته نیز از تیمار کمترین تراکم به دست آمد (جدول ۶). نکته حائز اهمیت آن است که تغییرات وزن هزار دانه در بین کلیه تیمارها در مقایسه با تعداد قوزه در بوته و تعداد دانه در قوزه بسیار کمتر می باشد که این موضوع با سایر یافته های دیگر پژوهشگران (۲، ۴) که اظهار داشته اند وزن هزار دانه از اجزاء با ثبات عملکرد بوده نیز مطابقت دارد. میزان عملکرد ارقام گلرنگ در تیمارهای کودی بیشترین

جدول ۳- تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده دو رقم گلرنگ تحت تأثیر تراکم بوته و کودهای پتاسیم و روی

منابع تغییرات	درجه آزادی	درصد بقاء بوته	ارتفاع بوته	شاخص سطح برگ	سرعت فتوسنتز	سرعت تعرق	تعداد شاخه در بوته	تعداد قوزه در بوته
تکرار	۲	۲۶۴	۹۲	۷/۷	۴۴/۸	۸۲	۴/۵	۲۷
رقم	۱	۳۴ ^{ns}	۴۵۳ ^{ns}	۱/۸ ^{ns}	۱/۷ ^o	۳۶ ^{oo}	۵/۹ ^{oo}	۲/۳ ^{ns}
کود	۲	۲۰۷/۸ ^{oo}	۲۳۳ ^{oo}	۱/۷ ^{oo}	۴۱۰ ^{oo}	۷۶ ^{oo}	۱/۶ ^{oo}	۳/۷ ^{oo}
تراکم	۲	۱۴۹/۷ ^{oo}	۱۰/۶ ^{oo}	۱۰/۵ ^{oo}	۱۷/۴ ^{oo}	۴/۳ ^{oo}	۵/۱ ^{oo}	۵۴ ^{oo}
رقم * کود	۲	۸ ^{ns}	۱۳ ^{ns}	۰/۹۷ ^o	۴/۰۲ ^{ns}	۲/۰۴ ^{oo}	۰/۴۴ ^{ns}	۰/۶ ^{ns}
رقم * تراکم	۲	۲۴ ^{ns}	۱۱ ^{ns}	۰/۵۷ ^o	۴/۰۲ ^{ns}	۰/۱۹۶ ^{ns}	۰/۲۵ ^{ns}	۲/۸ ^{ns}
کود * تراکم	۴	۸/۹ ^{ns}	۲۲ ^o	۰/۳۴ ^{ns}	۶/۸ ^{ns}	۰/۵۲۴ ^o	۰/۷۲ ^o	۱/۲ ^{ns}
رقم * کود * تراکم	۴	۱۲ ^{ns}	۱۰ ^{ns}	۰/۸۳ ^o	۱/۴ ^{ns}	۰/۲۹۵ ^{ns}	۰/۵۱ ^o	۱/۶ ^{ns}
خطا	۳۴	۱۰/۲۸	۷/۷	۰/۱۹	۳/۵	۰/۲۱۸	۱/۹۶	۱/۲۷

ns, **, ns نشانگر عدم معنی داری، معنی دار بودن اثر عامل آزمایشی در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد می باشد.

جدول ۴- تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده دو رقم گلرنگ تحت تأثیر تراکم بوته و کودهای پتاسیم و روی

منابع تغییرات	درجه آزادی	تعداد دانه در قوزه	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک	شاخص برداشت
تکرار	۲	۲۰۹	۳۶/۳	۸۴۰۷۷۶	۱۱۴۲۲۳	۵۴/۸
رقم	۱	۱۰۱ ^{oo}	۱۰/۵ ^{oo}	۶۷۴۴۷۵۹ ^{oo}	۵۴۴۵۳۱۸۴ ^{oo}	۲۰/۷ ^{oo}
کود	۲	۷۳ ^{oo}	۳۳/۲ ^{oo}	۱۲۳۴۹۷۷۵۳ ^{oo}	۱۰۴۳۱۰۳۰۳ ^{oo}	۵۰/۶ ^{oo}
تراکم	۲	۱۴۴ ^{oo}	۴/۶ ^{oo}	۲۱۴۱۵۸۸ ^{oo}	۵۳۸۷۶۰۴۴ ^{oo}	۱۱/۴ ^{oo}
رقم * کود	۲	۱/۰۱ ^{ns}	۲۱/۴ ^{oo}	۱۲۰۰۰۱۸ ^{oo}	۱۲۶۵۲۷۵۶ ^{oo}	۲/۱ ^{ns}
رقم * تراکم	۲	۲/۵ ^{ns}	۲۰/۲ ^{oo}	۶۷۰۵۳ ^{oo}	۱۱۷۸۹۲۱۳ [*]	۰/۲۷ ^{ns}
کود * تراکم	۴	۲/۶ ^{ns}	۱۹/۹ ^{oo}	۶۴۶۳۱۹ ^{oo}	۶۵۱۷۹۵۴ ^{oo}	۰/۷۱ ^{ns}
رقم * کود * تراکم	۴	۱/۸۱ ^{ns}	۸ ^{oo}	۴۳۹۲۵۳ ^{oo}	۳۲۰۷۷۶۶ ^{oo}	۲/۴۲ ^{ns}
خطا	۳۴	۳/۰۸	۱/۱۹	۵۱۴۸۴	۷۱۰۲۶۵	۱/۹

ns,*,** نشانگر عدم معنی داری، معنی دار بودن اثر عامل آزمایشی در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد می باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین صفات اندازه گیری شده دو رقم گلرنگ تحت تأثیر تراکم بوته و کودهای پتاسیم و روی

تیمار	درصد بقای بوته	ارتفاع بوته سانتی متر	شاخص سطح برگ	سرعت فتوسنتز CO ₂ (میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه)	سرعت تعرق H ₂ O (میکرومول بر سانتی متر مربع بر ثانیه)	تعداد شاخه در بوته
رقم						
پی‌ای	۸۸/۸ a	۸۴/۵ a	۳/۳ a	۲۳/۱ a	۱۳/۱ a	۵/۱ a
زرقان ۲۷۹	۸۷/۷ a	۷۸/۵ b	۳/۰۲ b	۲۱/۹ b	۱۱/۴ b	۴/۵ b
کود						
شاهد	۸۳/۵ b	۷۷/۵ b	۲/۸ b	۱۷/۲ c	۹/۸ b	۴/۵ b
سولفات پتاسیم	۹۰/۲ a	۸۳/۸ a	۳/۲۴ a	۲۶/۵ a	۱۳/۸ a	۵/۱ a
سولفات روی	۸۸/۱ a	۸۳/۵ a	۳/۳ a	۲۳/۸ a b	۱۳/۵ a	۴/۶۸ a
تراکم (بوته در متر مربع)						
۳۰	۸۴/۴۲	۷۳/۴۱	۲/۴۳	۲۳/۵ a	۱۲/۷ b	۵/۲ a
۴۰	۸۷/۶ b	۸۴/۳ b	۲/۴۴	۲۲/۵ b a	۱۲/۲ b	۵/۰۱ a
۶۰	۸۹/۹ a	۸۷/۴ a	۳/۸ a	۲۱/۵ b	۱۱/۸ a	۴/۲ b
LSD	۱/۷۷	۱/۸۳	۰/۲۴	۰/۹۸	۰/۳۱	۰/۳۰

در هر گروه حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۰/۰۵ می باشند.

جدول ۶- مقایسه میانگین صفات اندازه گیری شده دو رقم گلرنگ تحت تأثیر تراکم بوته و کودهای پتاسیم و روی

تیمار	تعداد قوزه در بوته	تعداد دانه در قوزه	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	شاخص برداشت %
رقم						
پی‌ای	۱۱/۳۵ a	۳۳/۳ a	۳۰/۱ a	۳۷۶۸ a	۱۴۳۶۸ a	۲۵/۸۸
زرقان ۲۷۹	۱۰/۹ a	۳۰/۱ b	۲۹/۲ b	۳۰۶۱ b	۱۲۳۵۶ b	۲۴/۶ a
کود						
شاهد	۱۰/۶ b	۲۹/۳ b	۲۸/۳ c	۲۴۶۵ c	۱۰۹۵۲ b	۲۳/۳ b
سولفات پتاسیم	۱۱/۵ a	۳۳/۱ a	۳۱/۱ a	۳۹۸۸ a	۱۴۹۵۹ a	۲۶/۴ a
سولفات روی	۱۱/۱ ab	۳۲/۵ a	۲۹/۹ b	۲۶۳۷۹۱ b	۱۴۵۳۰ a	۲۵/۸ a
تراکم (بوته در متر مربع)						
۳۰	۱۲/۶ a	۳۱/۴ a	۳۰/۸۲	۳۰۶۴ c	۱۱۱۶۵۹	۲۵/۹ b
۴۰	۱۱/۳ b	۳۲/۳ b	۲۹/۵ b	۳۴۲۷ b	۱۳۳۰۵ b	۲۵/۳ b
۶۰	۹/۳ c	۲۸/۶ c	۲۹/۳ b	۳۷۵۳ a	۱۵۱۱۷ a	۲۴/۳ a
LSD	۰/۷۶	۰/۹۷	۰/۶۰	۱۲۵/۵	۵۷۰	۰/۷۰

در هر گروه حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۰/۰۵ می باشند.

